
99-6-RE

CAUSA 99-6-RE

Número de registre: 128-1999. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 2 DE JULIOL DE 1999

BOPA núm. 39, del 7 de juliol de 1999

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 1 de juny de 1999 pel Sr. Eduard Calvó Casanovas, representat pel Sr. Emili Campos Arauz, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia de data 23 de juliol de 1998, per lesió dels drets fonamentals protegits per l'article 10 de la Constitució, i atès que el recurrent sol·licita al Tribunal Constitucional que "es declari infringits els Drets establerts en l'article 10 de la Constitució, s'anul·li la Sentència de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia de data vint-i-tres de juliol de 1.998 (...) i es reconegui el dret del recurrent a obtenir una resolució sobre el fons en el tema objecte del present recurs";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88, 98 c) i 102 a);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vista la Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional de data 22 d'abril de 1999, especialment l'article 1;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal de data 31 de juliol de 1998;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Ángel Aparicio Pérez;

Antecedent únic

El recurrent al·lega la lesió del dret a la presumpció d'innocència i del dret a la defensa, protegits en l'article 10 de la Constitució. Fonamenta la seva al·legació en el fet que la proposta de prova de fer una segona roda d'identificació del condemnat, Sr. Eduard Calvó Casanovas, demanada al llarg del procés penal corresponent, va ser rebutjada. Tant el Tribunal de Corts com la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia van considerar que aquesta proposició de prova no aportava res de nou a la causa, que comptava amb sobrades proves de càrrec per poder decidir sobre la culpabilitat

de l'acusat.

Fonament jurídic únic

Resulta clar, de l'escrit íntegre presentat i de la mateixa documentació aportada pel recurrent:

I. Que, segons la doctrina establerta per aquest Tribunal en la sentència de la causa 97-3-RE, de data 21 de novembre de 1997, i que ara ratifiquem, "la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia en confirmar íntegrament la sentència del Tribunal de Corts fa seu el conjunt de la sentència dictada en primera instància";

II. Que la sentència de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia avalua, segons la seva consciència i apreciació en dret, les proves practicades, les raons exposades per l'acusació i la defensa, i les manifestacions del processat (article 160 del Codi de procediment penal); que totes les proves obtingudes i practicades han estat considerades com ajustades a dret tant pel Tribunal de Corts com per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia i més que adequades per a la solució del cas;

III. Que aquest Tribunal no pot observar cap indicatiu d'indefensió perquè el rebuig de la prova proposada no va incidir raonablement i de forma evident en la decisió final del procés;

IV. Que, com ha reiterat aquest Tribunal i ho continuarà fent, el recurs d'empara no és un recurs de cassació contra sentències judicials que pugui suplantar la funció dels tribunals ordinaris, sinó un instrument processal extraordinari destinat a la protecció dels drets fonamentals, i;

V. Que no hi ha motiu per al·legar lesió del dret fonamental de presumpció d'innocència ni del dret a la defensa, atès que s'han practicat proves que han revestit de fonamentació racional l'acusació, sense que el Tribunal Constitucional pugui entrar en la valoració de les esmentades proves, i que l'acusat ha pogut utilitzar els mitjans de prova adients per a la seva defensa, sense produir-se indefensió.

Conseqüentment, i d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, recentment modificat, escau la inadmissibilitat de la demanda per falta manifesta de contingut constitucional de les infraccions denunciades.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit l'escrit de recurs d'empara, 99-6-RE, interposat directament pel Sr. Eduard Calvó Casanovas, assessorat i representat pel lletrat, Sr. Emili Campos Arauz, contra la sentència de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia de data 23 de juliol de 1998.

Segon

Notificar el present aute al Sr. Emili Campos Arauz, advocat del Sr. Eduard Calvó Casanovas, al

president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el dia dos de juliol de mil nou-cents noranta-nou.

Miguel Ángel Aparicio Pérez Pere Vilanova Trias

President

Vicepresident

Joan Josep López Burniol François Luchaire

Magistrat

Magistrat